

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: *Kateřina Tydrychová*

NÁZEV PRÁCE: *Postkomunistická levice ve středovýchodní Evropě – komparace tří zemí*

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): *Vladimír Naxera*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Autorka si za cíl práce klade zjistit, jakým způsobem se postkomunistické strany ve vybraných zemích (ČR, Slovensko, Polsko) transformovaly či netransformovaly (s. 2). Kromě toho si v úvodu stanovuje několik výzkumných otázek a také deklaruje provedení komparace na základě několika jasně stanovených kritérií. Tyto body můžeme považovat za splněné.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Téma, které si autorka zvolila, je poměrně zajímavé, nicméně není nikterak výrazněji náročné na zpracování, jelikož existuje velké množství publikací, které se v podstatě přesně tomuto tématu věnují. Autorka se rozhodla komparovat postkomunistickou levici ve třech zemích – v ČR, v Polsku a na Slovensku, přičemž tento výběr není nikde v práci srozumitelně vysvětlen. Otázkou je, zda by některé jiné země nebyly kvůli síle a postavení postkomunistických stran (např. Maďarsko, ale i jiné země) vhodnější než kupříkladu Slovensko, kde autorka končí výklad krátce po roce 2000.

Trochu překvapivé je to, že práce neobsahuje žádnou teoretickou nebo úvodní část – autorka se spokojuje s vysvětlením některých pojmů ve stručnosti v úvodu. Ihned po úvodu tedy následují kapitoly věnované jednotlivým zemím, respektive jednotlivým stranám. Rozložení těchto kapitol je asymetrické – část o KSČM je více než dvakrát delší než část o Polsku. Po těchto třech kapitolách následuje nepřilíš dlouhá a nepřilíš podrobná komparace.

Autorka se snaží kapitoly strukturovat obdobně, ale ne vždy se jí to daří – proč například v části věnované volebním výsledkům KSČM ukončila výklad ve spojitosti s volbami roku 2006, i když v úvodu deklaruje, že bude strany porovnávat až do roku 2012? Stejně tak výklad o Slovensku ukončuje roku 2004, kdy SDL zanikla, ale jak autorka správně konstatuje, právním pokračovatelem se stala strana SMER – nebylo by vhodné zahrnout do práce i tuto stranu a sledovat její vývoj až do současnosti?

Samotný popis (spíše než analýza) jednotlivých stran je proveden poměrně bez problémů a to i díky tomu, že téma je v českém prostředí opravdu bohatě zpracováno. Zkreslující nebo diskutabilní tvrzení se v práci objevují jen málokdy – např. konstatování na přelomu stran 14 a 15, že díky tomu, že tehdy vládní ČSSD prosadila s pomocí opoziční KSČM několik zákonů, přestalo bohumínské usnesení de facto platit. Jak autorka toto konstatování myslela? Počet zákonů, které ČSSD takto s KSČM prosadila, byl totiž zcela zanedbatelný ve

srovnání s množstvím zákonů, které ČSSD prosadila s koaličními stranami nebo zákonů, o kterých se hlasovalo napříč Sněmovnou.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev je poměrně dobrý, stylistické nebo gramatické nepřesnosti jsou pouze sporadické.

Autorka použila poměrně velké množství literatury, při jejím bližším prohlédnutí však zjistíme, že značná část ze zdrojů jsou kapitoly ze skript či kolektivních monografií, které jsou využívány primárně jako učební texty. Práci by určitě prospělo použití většího množství zahraničních textů. Kromě literatury autorka využívá i „internetové zdroje“, mezi které (ne úplně správně) zahrnuje rozličné typy zdrojů od Aktuálně.cz až po programy KSČM. Když zmiňují programy, je třeba poznamenat, že části věnované programatice slovenské a polské strany jsou sestaveny bez využití primárních zdrojů, pouze na základě zdrojů sekundárních, navíc téměř výlučně českých a poměrně zastaralých (nejnovější zdroj v části o Polsku je z roku 2005).

Používání odkazů je v pořádku, nicméně autorka se dopouští toho, co dělá mnoho studentů – v částech věnovaných daným třem stranám najdeme v podstatě na konci každého odstavce odkaz na nějaký zdroj, což naznačuje, že autorčina vlastní invence a nějaká přidaná hodnota v těchto částech vlastně chybí.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Jak již bylo uvedeno, autorka si vybrala zajímavé, ale nepřiliš složité téma. Práce nepřináší moc vlastních postřehů nebo nějaké vlastní přidané hodnoty, nicméně se domnívám, že práce i přes výtky vznesené výše odpovídá nárokům kladeným na bakalářské práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Kromě otázek a připomínek vznesených výše v posudku mám pro obhajobu dvě další otázky:

1. Jaké jsou podle autorky příčiny toho, že se KSČM netransformovala?
2. Je poměrně škoda, že se autorka nevěnovala také straně SMER. Je možné podle autorky považovat tuto stranu za stranu postkomunistickou, respektive za (i když třeba nepřímou) nástupkyni komunistické strany?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Velmi dobře až dobře podle průběhu obhajoby a podle schopnosti autorky reagovat na výtky v posudku.

Datum: 04-05-13

Podpis: